

El lector diria

La convencio de plantar un pi a la plassa d'equat
 non volda a la vista; mes tantes vegades com s'ha passat
 vol de fer-ho s'ha intentat no ha crescut. Cal reflexionar so-
 bre el fenomen. El diria la meua de ja molts anys veig vol-
 gues plantar dos pins al meu hort de San Post, si en aquella
 terra es terra de pins (o ^{ho} era per la destrucio no cresta de
 no dels homes obrerios per ^{ser fit} les catalunyas una terra in-
 habitable) no se semblava que el millor seria trasplantar-los
 de petits per guanyar temps. El un any despres l'altre com-
 pa es movien per procediments que se practiquen, abans estrets
 amb un bloc de terra. ~~de~~ ^{en} cal fer constar que el
 terreny del meu hort es continuu del d'un tros proper a
 mes amb cases de rentadors d'on es llevaban els pleronsos.
 Un paper, ja vell si ple d'experiencia, em digué que no es
 oportu a en preguntar-li perquè ^{em} contestés per el paper

no el sabia; però ja ell, ~~com ja~~ per guanyar temps em ja, hauria
 plantat la meua d'altre delta (ja me ho assegura) tres vegades
 seguides ~~en un~~ ^{indistintes} ~~per~~ ^{tres} que hi plantés pinjons. ^{dit} ^{anys} La
 meua i dos anys ^{hi} ^{seguí} ^{un} ^{reuselo} ^{efagi} ^{font} ^{de} ^{de} ^{la} ^{veure}. ^{dit}
 ja fit. Segui ^{de} ^{un} ^{consell}, paper (l'experiencia sempre es
 sabia) i es volguen ~~dos~~ ^{un} pinjons i tots ^{en} ^{un} ^{paper}. Dels cinc
 se en tallaren tres per meser expressos; dos ^{en} ^{un} ^{quedaren} i tal
 es l'efecte amb que veigues que s'ens menja els estrellers
 del vent. Una potest legere, agriet. — H. Ferris

Dos "cuartilles" autografas de Mestre Turró sobre el problema del pi de la Plassa del Pi, que no volia creixer.